

سربازی دیگر سخت نیست
استقبال زیادی که از کلیپ سربازان خوشحال شد، آنها را یک بار دیگر دور هم جمع کرد
صفحه ۳

ققنوس
ارسان لرستان برای پیش و صلح گواهی استندارد
مدارس ابتدایی استان سیستان و بلوچستان
شماره گزینی: #۱۱۱۱۱۱۱۱
راههای مشارکت

حرکت کاروان‌های سلامت و نیکوکاری جمعیت هلال احمر

با افتتاح این طرح کاروان‌ها کار خود را آغاز می‌کنند و به مناسبت چهلمین سالگرد انقلاب اسلامی تا پایان سال در ۴۰ نقطه مختلف در سراسر کشور حاضر می‌شوند
صفحه ۲

واکنش‌ها به سرپال ترسناک در شبکه نمایش خانگی
«احضار»
با پوشش جالب جن و پری
صفحه ۱۴

طاری در گفت‌وگو با خبرنگار اعزامی «شاهروند» به امارات
درباره ۶ توضیح دادم، اما حاشیه درست کردند
صفحه ۱۴

چیزی درونم گفت کسی زنده است
در حادثه دیروز ۱۵ نفر شهید شدند
صفحه ۶

ویلانشین‌های فقیر تهران
کمتر از ۲۰ درصد تهرانی‌ها معمولاً فقرا هنوز ساکن خانه‌های غیر آبار تمای هستند
صفحه ۸

گوسفندان آخرین ساکنان قلعه ساسانی!
«قلعه تاریخی ایرج» محل کاشت صیفی جات شده و خاک مرغوبش را برای استفاده در زمین‌های کشاورزی دیگر، بار نیسان و کامیون می‌کنند
صفحه ۳

شهر داری: ۴ میلیارد مالکان: ۱۵ میلیارد
«خانه نیمه را آتش می‌زنیم ولی ارزان نمی‌فروشیم»
صفحه ۴

خوانندگان پاپ جشنواره فجر چه کسانی هستند؟
از بهنام بانی و حامد همایون تا پازل بند و ماکان بند
صفحه ۱۵

سر مربی تیم ملی خواهان اردوی استرالیا بود
افشای راز سگرمه‌های کی‌روش
صفحه ۱۵

همراه با «جوهر»؛ گرافیتی کار ایرانی که در لندن روزگار می‌گذراند
تتوی طرح‌ها بریدن شهر
از تهران تا لندن چرخیده و «جوهر»ش را میهمان دیوارها کرده، او شیفته تهران است، اما حالا در لندن زندگی می‌کند. «جوهر» کارش را در خیابان از شهر یور سال ۹۳ شروع کرده؛ به گروه‌ها و دسته‌بندی‌های گرافیتی ایران کاری ندارد...
صفحه ۱۳

زوج هلال احمری پا به پای هم گوش به زنگ کمک داوطلبانه هستند
وقتی همه بچه‌های پایگاه اشک شوق ریختند
خودشان می‌گویند وقتی در کار داوطلبانه‌ای شرکت می‌کنیم در واقع در حال زندگی زوج هلال احمری خراسان رضوی‌ایم...
صفحه ۵

حاشیه نویسی
در حاشیه خبر استخدام‌های جدید
چابک‌سازی یا فربه‌سازی؟ مسأله این است
رئیس سازمان اداری و استخدامی گفته که قرار است هفته آینده آگهی استخدامی برای جذب پنج هزار کارمند جدید دولتی منتشر شود. این یک خط خبر اولش جذاب است؛ برای جوان‌هایی که دنبال کارند، ناامیدهایی که مدت‌هاست خبر خوب به گوششان نخورده و پدر و مادرهایی که به رانت‌بازی اعتقادی ندارند و دلشان برای آینده فرزندشان می‌تپد اما این خبر لایه‌های نگران‌کننده‌ای هم دارد. پس از این خوشی‌های زودگذر، چند مسأله مهم مطرح می‌شود؛ آن‌طور که می‌گویند از سال ۹۳ تاکنون حدود ۱۴۰ هزار نفر در دولت استخدام شده‌اند. در تابستان گذشته هم نزدیک به ۱۸ هزار نفر در پنجمین آزمون استخدامی جذب شدند. در این بین، برخی وزارتخانه‌ها چون وزارت بهداشت آزمون سراسری ندارند؛ بلکه استخدام و آزمون آنها به صورت اختصاصی است. این وزارتخانه هم سال گذشته نزدیک به ۱۱ هزار نفر نیروی جدید جذب کرده است؛ خب اینها همه عده‌های خوبی است و تعهد دولت به وعده‌هایش را نشان می‌دهد.
اما این عده‌های بزرگ، جدای از انبوه نیروهایی است که در دولت‌های قبیل پا بند و تبصره و نامه به بخش‌های مختلف دولت پیوستند و بار سنگینی شدند در همه این سال‌ها. بارها و بارها این جهش شگفت‌انگیز در جذب کارمندان خاص سوژه سخنرانی‌ها و نقدها شده است. همان‌طور که در شهرداری تهران هم آمار می‌گوید -در سال‌های گذشته- مشابه چنین جهشی را در این نهاد اجتماعی و خدماتی تجربه کرده‌ایم و بارها شهرداران اخیر و اعضای شورای شهر جدید درباره این حجم نیروی مازاد هشدار داده‌اند. حالا عجیب نیست در روزگاری که همه از چابک‌سازی دولت می‌گویند و راهکارهایی چون دولت الکترونیک، بهره‌وری، جابه‌جایی نیروهای مازاد مطرح است، جذب دوباره ۵ هزار نفر چه جایگاهی دارد؟ قطعاً این شغل‌زایی جدید بی‌دلیل نبوده ولی آیا نباید برای آن، با همه نوبدهایش، اش، توضیح بیشتری داد و لزومش را بیشتر شرح کرد؟ آن هم در کشوری که محققان می‌گویند میزان کار مفید در آن به زحمت به ۱۱۰ دقیقه در هفته می‌رسد؛ آیا قرار است برای ۲۲ دقیقه کار مفید دولتی در روز نیروهای جدید جذب کنیم و این میانگین خوشبینانه را ارتقا دهیم؟

اجلاس مدیران و روسای جمعیت هلال احمر سراسر کشور
اجلاس مدیران و روسای شعب جمعیت هلال احمر سراسر کشور با هدف مرور چالش‌ها و دستاوردهای چهارده گذشته و نگاهی به چشم‌انداز آینده‌های امروز به مدت ۲ روز هم‌زمان با چهلمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی برگزار می‌شود. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی جمعیت هلال احمر، در این اجلاس دو روزه ۵۰۰ تن از مدیران ستادی و مدیران عامل و روسای شعب جمعیت هلال احمر از سراسر کشور حضور دارند تا عملکرد سه‌ساله مراکز جمعیت هلال احمر را در سراسر کشور ارزیابی و برنامه‌های جدید را مطابق با نیازهای این مراکز برنامه‌ریزی کنند. بررسی عملکرد، ساختارها، فعالیت‌ها، تدوین برنامه‌ها و خط مشی‌ها، جمع‌آوری نقطه‌نظرات، انتقادات و پیشنهادات هر یک از سازمان‌ها، نهادها و استان‌ها نیز در دستور کار این اجلاس قرار دارد. گفتنی است سازمان‌ها، معاونت‌ها و بخش‌های تابعه در این همایش حضور دارند تا تبادل نظر با مدیران عامل و روسای شعب هلال احمر، مشکلات و چالش‌های موجود در استان‌ها و شهرستان‌ها را شناسایی کرده و با برنامه‌ریزی دقیق راهکارهای متناسب را برای رفع آنها بیابند. قطعاً این واکاوی مشکلات در سطح شعب و شناسایی نیازهای آنها برای ارائه خدمات بیشتر و متناسب‌تر به آسیب‌دیدگان ضروری و تأثیرگذار خواهد بود.

یادداشت
کی می‌خواهیم از این سقوط‌ها درس بگیریم؟
حادثه‌های عادی محسوب می‌شود. اگر این سقوط‌ها برای نخستین بار بود که اتفاق می‌افتاد یا به‌ندرت دیده می‌شد، باید سراغ عوامل و دلایل آن می‌رفتیم و دنبال مقصر می‌گشتیم، اما مکرر شدن اتفاق و عادی شدن آن شرایطی مهیا کرده که همه بپذیرند افتادن هواپیما و کشته شدن سرنشینان آن و از دست رفتن سرمایه‌های جانی و مالی اجتناب‌ناپذیر است. اگر غیر از این بود، بعد از این همه حادثه مرگبار باید تصمیمی جدی گرفته می‌شد و از تعداد وقایع کم می‌شد. هیچ توجهی هم قابل قبول نیست. یعنی اگر هواپیماهای ما استاندارد نیست و با ایرادات بسیار پرواز می‌کند هم مشکل از مسئولان است که اجازه می‌دهند و نمی‌توانند معایب را مرتفع کنند. اگر ایراد از فرودگاه است، اگر ایراد از هواشناسی است، اگر ایراد از فرسوده بودن تجهیزات و زیرساخت‌هاست، همه بیش از این که ناشی از جبر جغرافیایی و تقدیر باشد، ناشی از سهل‌انگاری یا بدسلوکی و کج‌اندیشی ماست. مشکل را می‌توانید به حوادث جاده‌ای و کشته‌هایی که پشته می‌سازند هم بسط دهید. می‌توانید به اغلب مشکلات کشور بسط دهید. مشکلاتی که لاینحل به نظر می‌رسند و مدام تکرار می‌شوند و چاره‌ای برایشان اندیشیده نمی‌شود. انگار درس گرفتن از سقوط و زلزله و دیگر آسیب‌ها بر ایمان غیر ممکن است. این که در سال‌های متوالی با تورم مواجهیم؛ این که گرانی مهارناپذیر به نظر می‌رسد و حتی اگر مدتی به ثبات برسیم دوباره برمی‌گردد هم احتمالاً ناشی از این است که نمی‌خواهیم درس بگیریم؛ که گزیده شدن از یک سوراخ بر ایمان تجربه نمی‌شود.
مدتی پیش یکی از مسئولان موجه و قابل احترام کشور در توضیح وضع بحرانی که با آن مواجهیم گفته بود که خودمان انتخاب کرده‌ایم این‌طور زندگی کنیم؛ توضیحی که با واکنش‌های بسیاری مواجه شد، اما حتی اگر بپذیریم که همه این شرایط نتیجه یک انتخاب بوده باشد، بعید است کسی قبول کند که اگر جایی با دردسری مواجه شدیم و امکان انتخاب مجدد بود، باز هم همان انتخاب نادرست قبلی را تکرار کنیم و راه تازه‌ای در پیش نگیریم. بعید است کسی بپذیرد که این همه مسأله تکراری را باید با همان راه حل‌های تکراری حل کرد. نمونه‌اش استفاده از هواپیماهایی است که کیفیت لازم را نداشته است و عده‌ای همچنان اصرار به استفاده‌شان کرده‌اند؛ یا تلاش ناموفقی که برای ساختن هواپیماهای مسافربری وطنی داشتیم و هنوز هم عده‌ای معتقدند با وجود ضعف تکنولوژی و متخصص باید این مسیر را دوباره و دوباره برویم. هواپیماها سقوط می‌کنند و زلزله‌ها خانه‌ها را می‌ریزند، اما انگار قرار نیست ما درس بگیریم.

سپاوش باقی | درباره هنر ژاپنی‌ها و تخصصی که برای مقابله با زلزله پیدا کرده‌اند زیاد گفته و نوشته شده است. از هر ایرانی بی‌رسید، روایاتی درباره پل‌ها و ابنیه ژاپنی که در مقابل زلزله‌های بزرگ مقاوم شده‌اند، می‌داند و فارغ از راست یا باغراق آمیز بودن ماجرا، همه از پیشرفت ژاپنی‌ها در این زمینه مطلعند. انگیزه ژاپنی‌ها برای چنین تحقیقات و پیشرفتی هم روشن است. ژاپن کشور زلزله‌خیزی است و مردمش از لرزش مداوم زمین ذلّه‌اند، اما همین دایمی بودن و تکرار مصایب باعث شده نیاز به مقاومت‌سازی و تجهیز را احساس کنند و حالا در علم زلزله‌شناسی و پایدارسازی ساختمان در دنیا مثال‌زدنی باشند.
این شرایط را با کشور خودمان اگر مقایسه کنید در نظر اول کمی سرخورده خواهید شد. ایرانی‌ها با وجود آسیب‌پذیر بودن و قرار گرفتن روی گسل‌های بزرگ و زلزله‌خیز کار چندانی برای پیشگیری نکرده‌اند و همچنان چشم به راه زلزله‌های قطعی آینده هستند تا کشته‌ها را بشمرند. این را از آخرین زلزله‌های رخ داده به‌راحتی می‌توان متوجه شد. زلزله کرمانشاه به‌سادگی نشان داد که ساختمان‌های ما برای وقوع چنین حوادثی آماده و مقاوم نیست و جان انسان ارزش چندانی ندارد. حتی در مدیریت بحران پس از زلزله‌ها هنوز مثل مبتدی‌ها عمل می‌کنیم؛ بدون این که مشخص باشد هماهنگ‌کننده اصلی کدام ارگان است و وظیفه هر کسی چیست و چه کسی باید اطلاع‌رسانی کند؛ انتقادی که سازمان‌های حرفه‌ای و کاربلدی مثل هلال احمر همیشه مطرح کرده‌اند، اما در زمان معرکه نتوانسته‌اند بر بی‌نظمی دیگران غلبه کنند. مثل تمام اتفاقات مشابه؛ مشابه آن چه در زلزله‌های قبلی دیدیم یا در پلاسکو شاهد بودیم. اینها همه نشان می‌دهد مسأله در توان علمی یا شرایط اقتصادی کشور نیست که کار مناسب و برنامه‌ریزی شده‌ای برای مسلح کردن ساختمان‌ها انجام شده است، چون سازماندهی در زمان بحران که نه به تکنولوژی بالایی نیاز دارد، نه به بودجه کلان، اما وقتی از مدیریت و هماهنگی مناسب بی‌بهره‌ایم، معلوم است که برای ساخت‌وساز صحیح شهر که کاری پر هزینه‌تر و زمان‌برتر است هم نمی‌توانیم چاره‌ای ببندیم. همان‌طور که سال‌هاست از ضرب‌پذیر بودن تهران در مقابل زلزله بزرگ و حتمی آینده صحبت می‌شود، اما کسی نهادهای مسئول را هماهنگ نکرده و اتفاق مثبت و راهگشای لازم برای مقابله با زلزله و پیشگیری از عواقب فاجعه‌بار آن نمی‌افتد.
دلیل گفتن این حرف‌ها سقوط مرگبار هواپیما در کرچ است. متأسفانه این اتفاق در کشور ما آن قدر تکرار شده که ۱۰ و ۲۰ کشته چندان حساسیتی جلب نمی‌کند و

دونالد ترامپ اردوغان را از حمله به کردها بر حذر داشت
اقتصاد ترکیه را نابود می‌کنیم
صفحه ۷